

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide czimzendők
az előfizetési pénzek.
Hirdetések és nyilvántá-
róköltségek:

ELŐFIZETÉSI DIJ:
Egész évre . . 4 frt
Félévre . . . 2 »
Negyedévre . 1 »
Egyes szám ára: 10 kr.

SOMOGYI UJSÁG

Szerkesztőség:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide küldendő a lap
szellemi részét illető minden
közlemény.

Bérmentesen küldö-
ményt nem fogadunk el.

Kéziratokat vissza
nem adunk.

MEGYEI és HELYI-ÉRDEKŰ VEGYES TARTALMU HETILAP

A »Kaposvári Iparoskör« hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint egyszer: KEDDEN.

Felelős szerkesztő és kiadó: Poór Sándor. Főmunkatárs: Ifj. Nagy Ferencz.

Ital hamisítások.

Dicséretes buzgalmat fejt ki Magyarországon a belügyminister a borhamisítók kézrekerítése és azok szigorú megbüntetése körül; és habár a kirendelt közegek nem felelnek is meg mindenütt feladatuknak oly nagy mértékben, miként ezt tőlük egy a minister intenciója, mint a fogyasztó közönség jól fölfogott érdeke megkíváná, már eddig is igen nagy eredmény lett elérve.

De jól van is ez! Mert a lelketlen hamisítók nem csak egészségét rontják a fogyasztó közönségnek, nem csak kirabolják a fogyasztókat, hogy maguknak, — alig valami értéket képviselő hamis italaikkal arányban nem álló anyagi hasznot szerezzenek, hanem aláássák a külföld előtt a magyar bor régi, jó hírnevét is ugyanígy, hogy ma már mosolyogva fogadják, ha

boraink jóságával dicsekedve lépünk a világ piaczára.

Pedig de nem így volt ez csak pár évtizedekkel előbb is!!

Híres volt a magyar bor! A külföld, ha magyar bort hallott említeni, nem azt kérdezte: mi az ára? hanem azt, hogy mennyi van belőle?! Biztos vevő volt a legnagyobb mennyiségre is.

Ma már a termelő nem képes fentartani a concurentiát sem ezen lelketlen hamisítókkal, mert míg a szőlőművelés a legnagyobb gondot igényli, egyszersmind oly nagy kiadásokkal van egybekötve, hogy a termelő kényszerülve van borait hektoliterenként pár forinttal mindig többre tartani, mint a mennyiért a borhamisítók árulják alig valamibe kerülő gyártmányait.

Üdvös tehát nagyon a belügyministeri intézkedés, a kifejtett szigor,

de szerény nézetünk szerint ez még fél munka sem.

És pedig azért nem, mert itt borról levén szó, jobban csak a vagyonosabb osztály van oda vetve a hiénak körmei közé, ez pedig még is csak tud magán okkal-móddal segíteni, ha másként nem, azáltal, hogy őrizkedik a hamis borok élvezetétől és inkább fogyasztja a jóval drágább sört. A szegény nép, a mely a nemzet zömét képezi, és a mely leginkább rá van szorulva, már intelligenciájánál fogva is, az államkormány atyai gondoskodására, — a mindenféle adók és más terhek miatt tulságos drága bort, anyagi szegénysége miatt nem fogyaszt-hatja.

Mit tesz tehát, hogy napi száraz kenyere mellé valami erősítője is legyen?! Issza a pálinkát; és elmondhatjuk, hogy ma már nem valami kis mértékben.

A pálinka ivás, még ha jó és

T Á R C S A.

Volt nekem egy szép
szeretőm....

— A »Somogyi Ujság« eredeti tárcája. —

Odatette a székét az ablakhoz és nézett le a körútra, a melyet lomha kőd borított. Künn nevetgélve, fecsegték mentek hazafelé a gyári munkások, durva csizmáik alatt kopogott az aszfalt.

... És tovább fűzte gondolatait a fiatal piktor.

Miért gyűlölik az emberek ezt a ködös, szomorú időt, miért leselkednek a tavasz után, egy két meleg napsugár után?

Olyan kiálthatatlan volt előtte a derűs, tiszta nappal, a ragyogó, csillogó napfény, a mely megvilágít mindent és látni lehet az utcát, a házakat, az embereket, a könyt, a mosolygást, a nyomorúságot és a kétségbeesést.

Mindent...

Nem szebb-e ez a ködös, szomorú idő? Előfűdi az emberek arcát és nem látja az ember ezt a rendetlen világot, a házakat, a melyek olyan rendetlenül vannak építve, össze-vissza. Egyik kicsi, másik nagy....

Ésre se vette, hogy már ott künn néma,

csendes lett az utca és tudja Isten hogyan, a multjának a ködös világából lassan, észrevétlenül lebbent elő egy halavány alak.

... Visszaült az íróasztala mellé, kivett belőle egy arcképet és odatette maga elé.

Síri csöndesség volt a kis szobában, a tárgyak alakjai szintelenül rajzolódtak le a falon.

Csak nézte azt az arcképet és bele-mélyedett a gondolataiba, még azt se vette észre, hogy a cigarettéje rég kialudt a kezében.

Aztán szórakozottan kezdte dudolgatni azt a kedves nótáját: »Volt nekem egy szép szeretőm kékényszemű barna leány... Közbe-közbe a taktust is verte a cipője hegyével.

... Az a csudaszép barna leány...

.... Szegény árva leány volt, Ott lakott a fővárosban a nagyanyjával egy nedves, szűk pincelakásban, a hova csak gyéren hatolt le a napsugár.

Szegényes szoba volt ez: két rozszant ágy, egy láda, egy asztal és három szék volt a szoba butorzata. Mégis valami barátságos, jóleső hangulat uralkodott a lakásban.

Megnyugodtak a sorsukban, elég volt nekik, ha nem éheztek.

Reczuska, — így hívta mindenki a halvány barna leányt — szorgalmas volt és

a varással, meg a himzéssel megkereste a mindennapi kenyeret.

Nem is gondolt egyébre, minthogy meghálálja a nagymama jóságát, a ki magához vette őt, a mikor a szülei elhaltak.

Tiszta, ártatlan leány volt, nem ismerte a fővárosi életet, nem is tudta, hogy bűn is van odakül a világban.

Ha el is ment hazulról a nagymamája mindig azzal eresztette el: Vigyázz Reczuska, mert sok rossz van ám ebben a nagyvárosban. És ő vigyázott is.

... Hanem egyszer reáborult a fájdalom a kis leány szívére.

A nagymama beteg lett és az orvos azt mondta, hogy nem él sokáig.

Ő nem akarta elhinni.

Istenem, hogy is hagyná el őt a nagymama, mikor annyira szereti az ő Recuskáját?!

Pedig elhagyta.

Meghalt, eltemették és ő egyes egyedül maradt abban a nagyvárosban. Nem volt már, a ki szerette, a ki nevelte volna.

Árva lett, árva...

Azért csak dolgozott tovább, szorgalmasan, csak, mikor elment hazulról és nem hallotta többé a nagymama intő szavát, — jött tele a szem ekönnyel.

tiszta is a pálinka, az emberi szervezetre ez esetben is kártékony befolyással van; minő befolyással lehet azután az a vitriolos, mindenféle mérges szerekkel összekevert víz, mit neki naponként, uton-utfélen adnak? Nincs, nem lehet oly erős szervezet, melyet ez meg ne rontana, teljesen tönkre ne tenne.

Napról-napra látjuk a nép ujabbi nemzedékének satnyulását, s bizonyára leginkább az ilyen életrontó italok élvezésében találhatjuk meg annak legigazibb okát.

Vannak, kik erre azt hozzák fel mentségül, hogy hiszen maga a nép az oka, minek issza, mikor ma már még papjai a szószékről is azt hirdetik neki, hogy őrizkedjék a pálinka ivástól.

Ez nagyon hamis bölcselkedés!

Hiszzen az a szegény nép, kora hajnaltól késő estig száraz kenyéren turja a földet, hogy így véres verejtékével megszerezhesse családjának a mindennapi kenyeret; ha már most, — különösen a nyári meleg napokban, — kenyere mellé valami erősítő italt nem nyer, kidül a munkából, nem lesz képes elegendő tenni a reá váró kötelességeknél.

A mily buzgalommal hozzá látott tehát a belügyminister a borhamisítók üldözéséhez, feltétlen szükséges, hogy még fokozottabb erővel üldöztesse a pálinka hamisítókat.

De nem kellene ehhez még a ministeri intézkedést sem várni!! Megvan minden vármegyének a maga hatósága, mely hivatva van a nép jóléte fölött orködni, nézzen ez utánna és pedig mentül sürgősebben, mert minden perc drága, amit e téren elmulaszt.

Küldje ki e nberét, vetesse vegyi vizsgálat alá a pálinka név alatt

korcsmákban, — boltokban, — pálinka mérésekben levő italokat; ha ezt megteszi, bizonyára el fog borzadni az eredménytől.

Ekkor azután emelje föl büntető karját, és minden irgalom nélkül büntesse a legszigorúbban azokat a lehűtő, dolog kerülő lelketlen egyéneket, kik csak azért, hogy maguknak munka nélkül hasznót szerezzenek, képesek egy egész emberöltőt tönkre tenni nem csak anyagilag, de szellemileg is.

Kérjük a hatóságokat: ne legyen szavunk a pusztában elhaló szó. Vegyék tekintetbe a veszély nagyságát és iparkodjanak tőlük kitelhetőleg a legsürgősebben intézkedni.

— Midőn mult évi október havában az államvasutak igazgatósága a helybéli állomáson a vendéglőt megszüntette, fucának találtuk ugyan az igazgatóságnak ezt az intézkedését, de megnyugodtunk benne. Megnyugodtunk pedig azért, mert a vasut törvényes jogát gyakorolta akkor, midőn a bérlet nem fizető vendéglőt felmondás nélkül kitette, de miután azt hitük, hogy az állomási épületet most tavasszal ugyanis lebontják, csak helyeseltük az igazgatóság azon álláspontját, hogy e pár hónapra nem akar szerződést kötni egy új vendéglőssel. Azóta azonban megváltoztak a viszonyok, a boldog emléű ex-lex állapotnak mi is érezzük hatását: a vasuti beruházásokra szükséges összeget a kormány sürgős államkiadásokra fordította, a minek folytán az itteni új állomási épületet az idén nem építik fel, v. gyis megmarad a régi. Ha tehát a régi épület egy egész éven át még fen fog állni, akkor a vendéglőt is meg kell nyitani, mert a ki a nyári forgalom nagyságát a helybéli állomáson tapasztalta, az tudja csak igazán, hogy arra nagy szükség van. Nem szólnunk arról a nagy publikumról, mely nyári délutánokon, főleg ünnepnapokon, eléri a vasuti vendéglőt és a sörkertet, mert utóvégre is a vasuti állomás nem arra való, hogy a közönség azt sétahelyül válassza,

hanem az átutazó és felszálló utasokra val tekintettel feltétlenül szükséges a vasuti vendéglő. Különösen nyáron, midőn a fürdő saison beálltával az üdülők ezrek lepik el az állomást, mód felett kellemetlen az utasokra nézve, ha a tikasztó forróságban még egy pohár sört sem kaphatnak. Hogy a vonatok nem érintik az étkezési időben az állomást, az sem szolgálhat a vendéglő megszüntetésének indokul, mert Kaposvár csatlakozó állomás, a honnan nemcsak a fővonalon, hanem Mocsolád és Fonyód felé is járnak vonatok, a hol tehát az átmenő utasokra is tekintettel kell lenni. Tényleg nincs az államvasutak vonalán egy nagyobb forgalommal bíró vasuti állomás sem, hol vendéglő nem volna. Hiszünk, hogy az igazgatóság teljesíteni fogja a közönség jogos kívánságát és a vendéglő helyiségét újból bérbe adja. Megteheti ezt annál is inkább, mert ez a vasutnak semmi pénzébe sem kerül.

H I R E K.

— **Névmagyarosítás.** Kiskoru Krausz Béla, Gyula és Bálint kaposvári lakosok vezetéknévüket »Katoná«-ra változtatták belügyministeri engedéllyel.

— **Tűz.** A piaristák tulajdonát képező házban a napokban a szemétdomb meggyulladt, a házbeliek hamarosan eloltották a tüzet, úgy, hogy mire a tűzoltóság megérkezett, annak mi dolga sem akadt. A tüzet az okozta, hogy egy lakó paraszat dobott a szemétdombra, a melytől az meggyulladt.

— **Dr. Vass Lajos** elnök meghívókat bocsátott szét f. hó 22-re, midőn esti 8 órakor az »Asztaltársaság« társas vacsorát rendez a »Korona« fogadóban.

— **A Zoltán Béla** udvari szállító budapesti gyógyszerészre felhívja t. olvasóink figyelmét az általa forgalomba hozott kitűnő és csálhatatlan hatású csusz és köszvény elleni kenőcsre, (üvegje 1 frt), mely még oly betegeknek is, kik 15—20 éven át különféle szereket, sőt fürdőket is eredménytelenül használtak, néhány nap alatt a legcsodásabb eredményeket idézte elő s teljes gyógyulást hozott leire.

— **A tűzoltó zenekar** naponta gyakorolja magát a sétatéri arénában. Eddig a

... És mi lett belőle?

Körülvették a léha, divatos gavallérok, a tele ersényű öreg urak és ő kikivánczoltak abból az egyszerű pincelakásból...

Mulatott, költek.

... Már-már közel volt az örvényhez, mikor találkoztak ő vele a külvárosban, a bohémvilág egyik tanyáján.

Cinikus, hosszúhajú piktorok, muzikusok, ripacsok, meg az újságríblerek szinte elcsudálkoztak, mikor az egyik kollégájuk bemutatta nekik.

Szép volt, nagyon szép.

Akkor ébredt föl a szerelem az ő szívében az iránt a szép barna leány iránt, a mikor a piktor kollégái mámoros fejjel mindenféle léhaságokat beszéltek a leánynak.

Szegény Recus olyan zavartan nézett körül, keresett valakit, a ki megvédelmezze őt ezeknek az embereknek a társaságában...

És ő — a fiatal festő-művész — odalépett egy alkalmas pillanatban hozzá, fülébe sugta, hogy szökjék ki valahogy, majd ő is utána megy.

... Ott künn voltak a főváros egyik félreeső utcájában és ő neki az a bolond gondolata támadt, hogy ezt a leányt meg fogja menteni, kihúzza a sárból és szeretni fogja, magáévá teszi.

Egészen közel huzódott hozzá, úgy mentek be a városba, a melyre már reabborult az éjszaka. Egész uton beszélt neki

susogva, szerelmesen, mit se törődve a mellettük elhaladó tántorgó éjjeli lumpokkal.

Hazakísérte.

Egy hét mu'va már ott voltak együtt az ő atelierjében.

Elámult, mikor először levetkezett az ő szépséges modellje.

Szinte megremegett egész testében és alig tudott valamit festeni. Nem is festett sohaig.

Leültek a dívánra és beszélgettek.

A leánynak jól esett az ő bolondos, rajongó beszéde, mert többször fel-felkacagott és pajkosan simogatta az ő hosszú, kócos haját.

Hiába volt minden. Elhatározta, hogy azt a leányt meghódítja.

Már előre is elgondolta, hogy milyen észbontó lesz odaborulni a keblére annak a csudaszép teremtnesnek, összevissza csóko'ni az ajakait, a vállát, dus fekete haját...

*

Nem úgy lett.

Egyszer, egy délután hiába várta Recust, nem jött. Százszor is kinézett a műterem ajtaján; hiába.

És érezte akkor, hogy milyen sivár, elhagyatott az ő atelierje a nélkül a szépséges barna leány nélkül. Azok a limlombok, fegyverek, kosztümök olyan semmitmondók, unalmasak lettek,

Másnap elment a lakására. Kissé agódva, felénken ment föl a lépcsőn.

Kopogtatott. Semmi jel. Zörgetett kétszer, háromszor, tízszer, semmi nesz...

Lement a házmesterhez és kérdezte, hogy hol van a kisasszony.

Azt a választ kapta, hogy elutazott tegnap este egy ural. Azt mondta, hogy nem is jön vissza. A lakást kifizették, sőt az az ur még jó borraivalót is adott ő neki. Hja, nagyon gazdag ember lehet az az ur — tette hozzá az öreg házmester —. most bizonyára magához vette a kisasszonyt és elveszi feleségül, mert nagyon szép ám a kisasszony!...

Szegény piktor!

Ő már nem is hallotta az utolsó szavakat, csak valami olyast érzett a mellében, mintha egy hatalmas erő összeszorítaná a szívet.

Támolyogva, sápadtan ment ki a nagy házból.

*

... Egy év. Egy hosszú év telt el a nélkül, hogy a legcsekélyebb hírt is hallotta volna Recuskáról.

Az a sok szenvedés megvénytette az ő szívét, apathiajában nem talált többé megnyugvást sehol, se otthonában, se az atelierjében.

És mégsem tudott volna haragudni arra a hülsen lányra,

laktanyában tanultak, a macskazenéhez hasonló zaj azonban a közel lakókra nézve nem éppen volt kellemes és ezért választották a szabadon álló arénát. A kik este a Dönnervárosban járkálnak, azok azt állítják, hogy a tűzoltó zenekar minden nap jobban halad a tökéletesedés felé és még megérjük, hogy egyik nevezetessége lesz városunknak. A szomajomi muzsikuskok keresete minden esetre meg fog csapanni.

— **Uj lap.** A mindinkább terjedő Ansichtskártya gyűjtés kedvelőit bizonyára érdekelni fogja, hogy a gyűjtés előmozdítására új lap indult meg. »Látóképes levelező lapok« — a képes levelező-lap gyűjtők lapja — első száma május 15-én jelent meg igen érdekes, hasznos és szórakoztató tartalommal, valamint gazdag csere és közvetítő rovattal. Előfizetési ára az 1899. évre 75 kr. A 24 oldalas lapocskát mint mutatóvány számot — kívánatra ingyen és bérmentve küldi meg a »Látóképes levelező lapok« kiadóhivatala Tata, Komárommegye.

— **Az állomás felvételi épület ügye.** Lapunk legutóbbi számában közöltük annak a feliratrak a szövegét, melyet a képviselőtestület megbízásából a polgármester készített a kereskedelemügyi miniszterhez. A feliratot küldötséggel szándékoztak átadni, a miniszter azonban értesítette a várost, hogy a küldötségnek mi célja sem lenne, mert a város kérését úgy sem teljesíthetné. Nem pedig azért, mert az utóbbi zavaros politikai helyzet miatt a vasuti beruházásokra megszávozott összeget más sürgős állami kiadások fedezésére kellett fordítani. Így tehát végkép le kell mondani a reményről, hogy még ez évben új állomás épületet kapunk. A miniszter azonban azt ígéri, hogy a jövő évben felülmenül megépítteti a felvételi épületet. Bizideje volna ezt a »közegészségi és rendőri tekintetben meg nem felelő épületet« eltüntetni.

— **Vonatok világítása.** Mint értesülünk, az államvasutak igazgatósága a vonatok villammal akarja a jövőben világítani. Egy néhány újabb kocsi már most is villanyal van világítva most ezt az összes kocsikra ki akarják terjeszteni. A mostani gázvilágítással ugyanis nincsenek megelégedve. Nagy előnye lesz a villamvilágításnak, hogy az utas a lámpát bármikor eltolhatja, míg a gázlámpát nem lehetett eltolni. Aztán a villamfény sokkal erősebb

világosságot terjeszt, mint a pislogó gázlámpa. A magyar vasutakon való utazás tehát megint kényelmesebb lesz, mint eddig.

— **Somogy megyei Gazdasági egyesület.** Értésítés. A »Somogy megyei Gazdasági egyesület« a Nagyméltóságú Földmívelésügyi Miniszter Ur erkölcsi és anyagi támogatása mellett, az alábbi megjelölt községekben, ingyenes népies gazdasági előadást rendez. Az előadások célja a kisgazdákat — a földmivelő népet a mezőgazdaság terén haladással megismertetni; s úgy a Nm. Földmívelésügyi Kormány anyagi áldozatainak, mint a »Somogy megyei gazdasági egyesület« fáradozásának jutalmát, sikerét, csakis az előadások minél nagyobb mérvű látogatottságában fogja találni. Miért is felhívjuk a község összes földmivelő gazdáit, hogy az előadásokon megjelenni szíves legyen. Szil, 1899. április 22-én délután 4 órakor. Előadó: Czegléd Tivadar mezőgazdasági szaktanár. »A hitelszövetkezetekről.« »A hitelszövetkezet megalakítása.« Az alakuló közgyűlésen az országos központot Makfalva Géza orsz. képviselő, a somogy megyei szövetséget Bertalan Alajos jószágkormányzó fogja képviselni. Gölle, 1899. április 23-án délelőtt 11 órakor. Előadó: Czegléd Tivadar mezőgazdasági szaktanár. »A hitelszövetkezetekről.« »A hitelszövetkezet megalakítása.« Az alakuló közgyűlésen az országos központot Makfalva Géza orsz. képviselő, a somogy megyei szövetséget Bertalan Alajos jószágkormányzó fogja képviselni. Attala, 1899. április 23-án délután 3 órakor. Előadó: Czegléd Tivadar mezőgazdasági szaktanár. »A hitelszövetkezetekről.« »A hitelszövetkezet megalakítása.« Az alakuló közgyűlésen az országos központot Makfalva Géza orsz. képviselő, a somogy megyei szövetséget Bertalan Alajos jószágkormányzó fogja képviselni. Az előadások a népiskola helyiségében lesznek megtartva.

— **A sorozások a napokban megkezdődnek.** Ujból láthatjuk majd a legényeket, a mint jó kedvvel, vagy lehangolva mennek hazafelé, már mint a kit alkalmassnak, vagy alkalmatlannak találtak a katonasorra. A korcsmák megtelnek a pros pántlikás legényekkel és a jó kedv meg sem szűnik, míg el nem jön október elseje, mikor be kell rukkolni. Ekkor aztán vége a rövid dicsőségnek, nem használnak a szülők ölelései és a szép leány titokban hullatott

könnyei, el kell menni. Annál nagyobb az öröm, ha a legény idejét eltöltve, hazakerül.

— **Halálozás.** Fleischmann Miksa, a helybeli sörcsarnok közszeretben álló tulajdonosának anyja a napokban elhunyt.

— **Völégények** és a Budapestre rándulók figyelmébe ajánljuk azon remek szép ékszereket és ezüstárakat, melyek a kolozsvári prot. szeretetház javára rendezett sorajátékból visszamaradtak és Benedek Gábor és Testvére ékszerészeknél, Bpest, Kossuth Lajos-utca 17. szám u. bámulatos olesó eladásra vannak kiállítva. Ezen megbízható cég, melynek tulajdonosa 30 évi fenállás után a magánéletbe vonul vissza, feloszlásban van és f. é. augusztus 1-én teljesen megszűnik. Ennek következtében az összes arany és drágakő ékszereit, ezüstárakat és zsebóráit még a beszerzési áron alul is eladja. Evőkészletek 13 pr. ezüsből grammja faconnal együtt 5 kr.

— **Borkiállítás.** Az I. mezőgazdasági országos kiállítás keretében, mely köz-tudomásulag f. évi szeptember hó 3—10-ig tartatik meg Szegeden, bordinázással egybekötött borkiállítás is rendeztetik, melyen az ország minden borvidéke képviselve lesz. Ezennel tehát szíves tudomására hozzuk az érdekelteknek, hogy a borkiállításon való jelenlékezés végső terminusa június 1-ére van megállapítva, miért is a résztvevő termelőknek már hozzá kell látniok boraik fej-téséhez, derítéséhez, palackérettiségre való kipróbálásához. A borok beküldésének határideje június 30-ára lett kiűzve, a eim, hogy a borok hóvá küldendők a résztvevőkkel idejében lesz tudatva. Felvilágosításért és bejelentési ívekért Drucker Jenő csoportbiztoshoz lehet fordulni (Budapest, Üllői-ut, Köztelék).

Levél a szerkesztőhöz.

Tisztelt szerkesztő uram!

Egy jó barátom ma arra figyelmeztetett, hogy becses lapjának utolsó számában azon izléstelenséget követte volna ön el, miszerint »a szabadság, egyenlőség és testvériségről« vezércikkhez. Meg is magyarázta nekem azon jó barátom, hogy figyelmeztetésével miért fordult éppen hozzám! És képzelje csak a feledékenység e korszakában a tisztelt barátom megemlékezett arról,

Mit is ért volna annak a szépséges leánynak az élet ő mellé, a szegény, boldog piktor mellett. Éhezni, nyomorogni: ez a legtöbb művészember sorsa, ez pedig nem való egy olyan leánynak.

De hiába volt minden gondolkozása, nem tudta kiirtani a vonzalmat az iránt a csalfa leány iránt és tárt karokkal fogadta volna vissza.

*

Talán jobb is lett volna, ha sohse találkozott volna ők ebben az életben...

Egy hideg téli estén, mikor sirva-sirva rohant végig a szél az Andrássy-ut nyesett vadgesztenyefái között, egy sápadt-arcu, beteges nő lépett a szobájába.

Akkor imerte föl a szegény Recus. Olyan volt, mint egy letört, vihartól, széltől megtépett virág. Nem tudott szólni semmit, csak sirt.

Ő beszélt neki, vigasztalta.

Leültette a dívánra és oda akart ülni melléje.

De Recus nem engedte, csak halkan azt sugta:

Ne ülj közel hozzám beszennyezne a lelkedet az én bűnös leheletem. Ülj távolabb egy székre. Ugy Tudom, hogy kérdeznél akarsz. Ne tedd meg, hiszen olyan kevés ennek az egy évnek a időtéléte.

Egy gazdag, de romlott szívű ur magához csábított, elhalmazott mindennel, a

mit csak kívántam. És én balga leány, nem tudtam, hogy mindezért a lelkemet, testemet kell odadobnom...

Aztán elhagyott, eldobott magától.

Nem azért jöttem, hogy szeress. Nem. Tudom, hogy úgy sem tudnál már szeretni. Csak arra kérlek, könyörülj rajtam, ne üzz ki a lakásodból, mert beteg vagyok. Nem sokáig élek — érzem. Legyünk jó barátok, ne váljunk meg haraggal egymástól. Ha teheted, jöjj el olykor hozzám, ugyanott lakom, a hol egy éve. Isten veled — édes piktorom!

Elment...

Szegény, szerencsétlen Recus, milyen halavány volt, a szeme egészen becsélt, fénytelen volt.

... És felébredt a szánalom az ő szívében az iránt a boldogtalan teremtes iránt, elhatározta, hogy nem hagyja el, ha beteg is, hűséges barátja, támogatója lesz ebben az életben, ha már nem is szereti.

Harmadnap már felkereste. Most is olyan jól emlékezik, ködös, szomorú reggel volt.

A mint belépett hozzá, tekintete az ágyra esett, a hol betegesen feküdt Recuska.

Egy kissé fölemelkedett és elhaló hangon suttogta:

Köszönöm édes, hogy eljöttél, látni akartalak — utoljára...

Becsáss meg és gondold olykor rám, ha már én nem is leszek itt e földön. Ő vigasztalta, hogy nem hal meg, élni fog és jó barátok lesznek, nem hagyják el egymást soha-soha.

Recuska talán nem is hallotta már az ő szavait, visszahanyatlott az ágyába, elfogta a láz is mind halkabban beszélt.

Utóbb már nem jött szó az ajakára, csak egy-egy könnyesepp hullott a fekete szeméből.

Beált a küzdődés a hallálal és egy felóra múlva lecsukódott örökre az a gyönyörűsége szempár, a halál megváltotta Recuskát a szenvedéstől.

... Ott állt ő az ágya mellett, és megcsókolta utoljára a halott Recuskát. Most már szabad volt megcsókolni, hiszen megbűnhődött a bűnéért...

... És ott ült a fiatal festő a szobájában és olyan jól esett neki visszagondolni a szegény, boldogtalan Recuskára, a ki már kőn pihen a temetőben...

Lenn az Andrássy-uton már oszlott egy kicsit a köd, csöndes, nyugalmias éjszaka volt...

... Csak távol, talán valahol a külvárosban bűgött egy harang, olyan szomorú volt, mint az a nóta:

»Volt nekem egy szép szeretőm, kö-kényszemű barna leány«...

Kovács Sándor.

hogy évekkel ezelőtt ön irodámban működött és hogy ennek következtében ezen izléstelenség, részbeni értelmi bűnrészes én is volnék. Jóakarattal figyelmeztetett is, hogy in camera caritatis mosdassam meg az ön fejét.

Nos tehát először is hálás köszönet a figyelmeztető jó barátoknak! De ezen kötelesség teljesítése után, miután úgy találok, hogy az ön hibája sokkal nagyobb, sem hogy szép szóval bizalmasan elintézhető volna, saját reputációm érdekében elodázhatatlan jogom, hogy önrel nyilvánosan perbe szálljak.

Hát micsoda ember is ön, hogy most a tizenkilencedik század végén, a füst nélküli lőpor, a drót nélküli távirat idejében, midőn szabadságharcunk egyik legnagyobb hőseink özvegye egy padlás szobácskában nyomorban halt meg, szabadság, egyenlőség és testvériségről declamál? Mit? Ön még elég vakmerő feleselni és azzal védekezni, hogy ezek a szent-igék, melyek megvalósításáért az emberiség legnagyobb szellemei évtizedeken át vérüket ontották, még mindig alapkövei az emberiség jóvoltának és a világok végeig szentek maradnak a minden szépért és jóért lelkesedni tudó ember előtt. De engedje meg, hogy ennek ellenében ön öntől megkérdezhessem, mi szüksége van önnek arra, hogy minden szépért és jóért lelkesedjék! Elfogadják ezen lelkesedését bármely nyilvános pénztárnál fizetés gyanánt? Avagy kap-e ön ezen lelkesedés mellett jó girasok nélkül a közjó előmozdítása végett alapított különféle helyi- avagy vidéki takarékpénztárnál és egyéb szövetkezeteknél egy fillér hitelt? Pedig azt ön jóhiszemmel nem vonhatja kétségbe, hogy ezek az intézetek csakugyan a közjó előmozdítása végett létesítették és elő is mozdítják — a részvények jólétét. Hogy önnek nincsenek részvényei, tehetek én arról? Sőt biztosíthatom arról, hogy ezen ön szerint szent igék hangoztatása mellett nem is lesznek részvényei, de nagyon valószínű, hogy lekényszerfényképezik!

Higye el kérem tisztelt szerkesztő uram, hogy teljesen felesleges ezeket az ígéretet hirdetni. Hát nincs elég szabadság? Hát nem volna szabad önnek egy érdemelet elfogadni. ha adának egyet? Hát nem volt szabad angoloknak, franciáknak, németeknek amerikaiaknak egy-egy darab Chinát elfoglalni. Ön persze elavult nézetei mellett azt mondja, hogy ez a rabláshoz úgy hasonlít, mint egyik tojás a másikhoz, de felfogadok önrel, hogy ha önnek volna pár nagy hadihajója jól felszerelve mindennel és ön is gyakorolná egy drb. China használatát vételének szabadságát, mindjárt más elnevezést tudna adni eljárásainak. Hát nem volt szabad a filippinoknak szabadságukat a spanyolok ellen kiküzdeni és most újra gyakorolhatják e szabadságot az amerikaiak ellen.

Avagy nem látja ön a testvériségnek ezer meg ezer kimagasló jelét? Nem hallott ön még az éjszaksarki, délsarki, Afrika belsőjebe behatolás végezt szervezett expedíciókról? Pedig ezek az expedíciók kizárólag azért szerveztetnek, hogy fekete, barna, sárga és egyéb színű testvéreinket érző kebleinkhez szoríthassuk. Hogy ölelés közben egy kis elefánt csont, arany, ezüst stb. értékű tárgy a felkereső barát kezében marad, ez bizony nem haszonlesésből, hanem a francia közmondás szerint a barátság fenntartása érdekében történik és hogy ölelés közben egy pár puská, mitrailleuse, véletlenül elsül, a midőn fekete, barna és egyéb színű testvéreink a barátság fenntartására alkalmas értéktárgyaktól nem akarnak megválni, tiszta véletlen és senkinek sem árt, mert ezek a nem fehér színű testvéreink adót úgy sem fizetnek, pedig az ember, becsesül — az ujabbi közgazdasági írók szerint csakis mint adófizetést teljesítő közeg

bir. Sőt nem is kell oly messzire elkalandozni, a mi közvetlen közelünkben a testvériség gyakorlása mellett lett Luogerből Bécs városa polgármestere.

Hogy pedig az egyenlőség elve hatalmasan hódít, az is kétségtelen. Nézzé csak ön meg a hivatalos közlöny hátsó lapjait, mily egyenlő módon árvereztetnek főrendek, gentryk, az értelmiség osztályához tartozó földművesek. Hát nem lett a lefolyt év alatt egynél több udvari méltóság helyreállítva és felélesztve! Hát nem volt-e egyenlő módon obstructió innen és túl? Hát nem a illetik-e innen és túl a ministereket oly elnevezésekkel, melyekkel egyébként csak engedetlen cselédeket szokták illetni azok, kik nem az illem szótárából válogatják kifejezéseiket! De nemcsak le, hanem felfelé is lehetővé van téve az egyenlőség kieszközölése. Akar ön lenni herceg, gróf, lovag, avagy exotikus nagykereszt? Csak szánjon rá egy pár ezer francot, meglesz! Hogy ez nincsen az ön izlése szerint az az ön baja. És hogy az emberi nemnek ily fenséges elv érvényesítésében utazó geniust nálunk elzárták, csak barbár voltunknak tulajdonítható. De nem akarok önrel tovább vitakozni, sapientisat. Remélem, hogy meggyőztem és remélem javulását.

Manapság már három ideálja van az emberiségnek. E három ideál: Hozomány, Nyugdíj, Részvény. Alkalmilag tán ezekre is rátérek. Addig is vagyok önnek igaz híve.

Svarcz Samu
ügyvéd.

285. szám.
tk. 1899.

Póthirdetmény.

A Marcali kir. jbiróság mint tkkvi hatóság közhírré teszi miszerint a Párcel Róza marcali lakos végrehajtatónak Gelencsér István marcali szőlőhegyi lakos végrehajtást szenvedett elleni 14 frt 75 kr. és jár. iranti végrehajtási ügyében ltk. 899. szám alatt kibocsátott árverési hirdetményben a marcali 971. sztkvben A + 2650. hrszám alatt ingatlan 690 frt, a marcali 209. sz. tkvben A I. 1372a, 1470a, és 1672a hrszám felvett telki birtok 31 frt, a marcali 209 sz. tkvben A + 2133b hrszám ingatlan 5 frt, a marcali 749. sztkvben A I 1371b, és 1469b. hrszám ingatlan 33 frt a marcali 829. sz. tkvben A + 1469a hrszám ingatlan 131 frt, végre a marcali 1033. sztkvben A + 1682. hrszám ingatlan 140 frt kiküldési áron a tkkvi hatóság hivatali helyiségében 1899. évi máju hó 3-ik napjának délelőtti 10 órájára kitűzött árverés az 1881. LX 107. §. alapján Deckert Imre végrehajtható érdekében is 23 frt tőkekövetelés és járuléka kielégítése végett megtartani fog.

Kelt Marcali, 1899. évi február hó 6-ik napján.

A kir. jbiróság mint tkkvi hatóság.

REMSEY,
kir albiró.

A m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítói: Kaposvárott.

FLEINER SAMU butorkereskedő Korona-utca.

GOITEIN MÓR órá- és ékszerész Korona-utca.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlani a legközelebb meginduló IV. m. kir. szab. osztálysorsjátékot, mely meghozza azt a kedvező alkalmat, hogy mindenki próbára tehesse a szerencse szeszélyes Istennőjét, annál is inkább, mert ezen sorsjáték a lehető legkedvezőbb nyerési esélyeket nyújtja, ugyanis.

100.000 sorsjegy között nem kevesebb mint

50,000 nyeremény.

kerül kisorsolásra

13 millió 160,000 korona értékben

tehát minden második sorsjegynek nyerni kell.

Főnyeremény a legszerencsésebb esetben

Egy millió korona.

kisorsolásra kerül ugyanis

Egy jutalom 600,000 korona értékben

továbbá főnyeremények 400.000, 200.000, 100.000, 90.000, 80.000 70.000, 60.000 korona értékben, ezen kívül még számos nagyobb nyeremény.

Azon feltevésben, hogy a n. é. közönség köréből számosan óhajtanak e sorsjátékban részt venni, bátorkodunk főelárusítói irodánkat ajánlani azzal, hogy megrendeléseikkel bennünket megkeresni sziveskedjenek, melyeknek gyors és pontos elintézése irodánknak mindig főelve lesz.

Kitűnő tisztelettel

Fleiner Samu.

Goitein Mór.

2-3

tkv. 1898.

ZSIGA,
kir. jbiró.

Pontos cfm.

Sok és nagy nyeraményt fizettünk tisztelt vevőinknek; rövid idő alatt körülbelül egy és fél millió koronát.

257. sz.
1899. vi.267
1899. vt. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. jbiróságnak 98. V. 335/5. számú végzése következtében dr. Kriszt Béla szigetvári ügyvéd által képviselt Engel Adolf és fiai pécsi cég javára Bagó József szigetvári lakos ellen 81 frt s jár. erejéig 1898. december 7-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján felül foglalt és 800 frtra becsült 1 drb. cséplő mozdony, szekrény és ponyvából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbíró 98. V. 335/5. számú végzése folytán 81 frt tőkekövetelés annak 1898. évi szeptember 1-ő napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 25 frt 56 krban bíróság már megállapított költség erejéig alperes lakásán Hatvanban leendő eszköz-lésére 1899. évi május hó 9-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Szigetvár, 1899. évi április hó 13-ik napján.

BONCZ LAJOS,
kir. bir. végrehajtó.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. jbiróságnak 98. V. 420/2. számú végzése következtében dr. Kriszt Béla szigetvári ügyvéd által képviselt Engl Adolf és fiai pécsi cég javára Bagó József szigetvári lakos ellen 103 frt s jár. erejéig 1898. évi november hó 7-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján felül foglalt és 800 frtra becsült 1 drb. cséplő mozdony, szekrény és ponyvából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbíró 98. V. 420/2. számú végzése folytán 103 frt tőkekövetelés, annak 1898. évi szeptember hó 1-ő napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 38 frt 52 krban bíróság már megállapított költség erejéig alperes lakásán Hatvanban leendő eszköz-lésére 1899. május hó 9-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Szigetvár, 1899. évi Április hó 13-ik napján.

BONCZ LAJOS,
kir. bir. végrehajtó.

Szenes Ede szállodája a „Magyar királyhoz.”

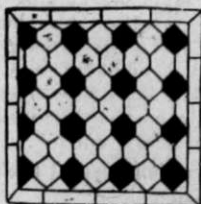
Budapest, Dorottya utca 2. sz. Gisellatér sarok.

Elsőrendű szálloda, 1897. november óta birtokomban van s személyes vezetésem alatt áll. A szálloda, mely az ujkor minden igényeinek megfelelően teljesen újonnan és kényelmesen be van rendezve csak magas és világos szobákkal, sok kényelmes és előkelő családi apartementtal, társalgó és irodatermekkel bir, és mindenütt villamos világítással van ellátva. Figyelmes szolgálat mellett olcsó árak. Szobák 1 főtől feljebb. Kétféle konyha, pilseni dróher-főle sör. Kényelmességénél fogva hosszabb tartózkodásra igen ajánlható kiváló tisztelettel:

Szenes Ede
tulajdonos.

7—10.

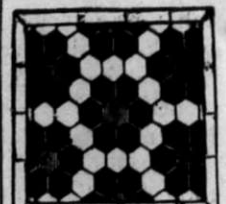
Olecsobb mint minden fővárosi vagy vidéki hasonló vállalat.

BOROVITZ MANÓ

Cement, mozaikáru és agyagkályhagyár, aszfaltozási és Cementbeton vállalkozó

* Kaposvárott, Korona-utca 9. szám. *

Vállalkozik:

mindennemű járdák, kocsutak, magtárak, kórházak, templomok
aszfaltozására,
granit-, mozaik-, terasso-cement vagy mozaik lemezeli
burkolására

Udvarok és utcák

csatornázására

Fedéllemez)
Fá cement) befödésekre
Cementlemez)

Nedves falak szárazzátétele aszfalttal stb. készítésére helyben és vidéken.

Raktáron tart:

Saját készítményű
agyag kályhákat, cement és mozaik-lemezeket, cement tetőlemezeket,

ugy szinte:
aszfalt fedéllemezeket,
aszfalt elszigetelő lemezeket.

Prima carbolineumot.
Köszén kátrányt.

Román cementet,
Portland cementet,
Kőagyagesőveket,
Alagesőveket,
Kéményrakványokat.

Kerámít és metlachi lapokat, tűzálló chamotte téglákat és földet.

Megrendeléseket teljesít:

építőmészre

Portland és Román cementekre

egész vasuti koci rakományban.

Minden vasut állomásra legolcsóbb fix árakban.

Legszebb és legtartósabb kivitelben.

5—12.